

תת"ע 3157/03/16 - מדינת ישראל נגד א.א.ע. שיווק למוסדות בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 3157-03-16 מדינת ישראל נ' א.א.ע. שיווק למוסדות בע"מ
תיק חיצוני: 50500595827

בפני	כבוד השופטת רות רז
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	א.א.ע. שיווק למוסדות בע"מ

החלטה

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירת מהירות מסוג ברירת משפט, מיום 17.7.13.

בישיבת הקראה מיום 8.3.16 העלה מר ארז גל, אחד מבעלי הנאשמת, טענת התיישנות.

התובע השיב כי אין בידו תיק משום שהתיק נפתח בבית המשפט באותו יום וביקש לבדוק את הטענה.

בדיון שהתקיים ביום 30.3.16, בנוכחות המבקש, ביקש התובע שהות נוספת לבדיקת טענת ההתיישנות.

הדיון נדחה לתזכורת תביעה ליום 20.4.16 אז הודיע התובע כי נבדקה טענת ההתיישנות ועמדת התביעה הינה כי אין התיישנות. לטענת התביעה נשלח כתב האישום במועד אל הנאשמת והוא לא נתקבל מאחר והנאשמת לא שינתה כתובתה במשרד הפנים. לפיכך נדחה הדיון לישיבת הקראה נוספת ליום 2.5.16. מחמת אי זימון הנאשמת לדיון נקבע מועד חדש ליום 14.9.16.

ביום 10.5.16 הגיש המבקש בקשה לפסיקת הוצאות בטענה כי התביעה התרשלה, והפנה להחלטת בית המשפט לתעבורה בדיון שהתקיים בהליך של בקשה להארכת מועד להישפט שם קבע בית המשפט כי המבקשת הודיעה על שינוי כתובת ובית המשפט נעתר לבקשה. המבקש עתר לפסיקת הוצאות בשל התייצבותו פעמיים בבית המשפט והתנהגותה הרשלנית של התביעה.

בתגובתה לבקשה ביום 16.8.16 חזרה בה התביעה מהאישום וטענה כי אין מקום לפסיקת הוצאות.

עמוד 1

לאחר בחינת טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום לפסיקת הוצאות לפי סעיף 80 (א) לחוק העונשין הקובע כדלקמן:

"משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לבית המשפט; במשפט שמנהל קובל רשאי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור."

סעיף 80(א) לחוק העונשין קובע תנאי סף ראשוני על מנת שתקום זכאות להוצאות והוא כי הנאשם זוכה או שהאישום בוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי.

בע"פ 4466/98 ראמי דבש נ' מדינת ישראל נפסק כי התנאי הראשון שחייב להתקיים הוא:

"כי פלוני עמד לדין פלילי ויצא זכאי בדינו. ראו והשוו ע"פ 1767/94 יוסף נ' מדינת ישראל (פרשת יוסף וסרסור [1]), בעמ' 519. אותו דין יחול במקרה שבו בוטל אישום כהוראת סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (חסד"פ), קרא: במקום שבו ביטל בית-משפט כתב-אישום בהסכמת התובע והנאשם אף לאחר תשובת הנאשם לכתב-האישום."

בענייננו בוטל כתב האישום טרם תשובת הנאשם לכתב האישום ולכן, משלא יצא זכאי בדינו, אין הוא זכאי לפסיקת הוצאות.

משלא התקיים תנאי הסף הראשון לא מצאתי צורך לבדוק האם התקיים אחד משני התנאים הנוספים לפי סעיף 80 (א) לחוק העונשין, דהיינו, האם לא היה יסוד לאשמה או שהתקיימו נסיבות אחרות המצדיקות זאת.

נוכח כל האמור לעיל אני דוחה את הבקשה לפסיקת הוצאות.

המזכירות תעביר החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ז' אלול תשע"ו, 10 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

